

Post, hvorfor skal han saa ikke beklæde den, naar han har Skolekommissionens Tillid? — Endvidere vil den højtærede Minister her danne en ny Vælgerklasse, idet Valgretten til Skolekommissionen er betinget af, at vedkommende Vælger har Børn. Men da alle Kommunens skattepligtige Beboere skulle komme til Skolevæsenet, synes jeg ikke, der er Anledning til her at indføre en ny Vælgerklasse. Men selv om man kunde blive enig med den højtærede Minister om Skolekommissionernes sammensætning, er det dog ikke nok. Langt vigtigere er det at blive enig om, hvilken Myndighed de i Fremtiden skulle have, og der nægter jeg ikke, at den højtærede Minister tillægger Skolekommissionerne en langt større Myndighed paa de kommunale Raads Bekostning, end jeg kan gaa med til. Den højtærede Minister har her stillet Forslag om, at Skolekommissionen skal udarbejde først en Skoleplan og dernæst en Undervisningsplan. Skoleplanen skal efter den højtærede Ministers Forslag sendes til de kommunale Raads Erklæring; derfra gaar den videre, men hvad der saa senere bliver af den, det saa de kommunale Raad ikke meget at sige om, det vil nærmest blive Skoledirektionerne og i højeste Instans Ministeren, der siger hvor Skabet skal staa. Nej, saa holder jeg paa Lovforslagets Bestemmelser, saaledes som de vare affattede ved 2den Behandling, at Skolekommissionerne vel affatte Skoleplanerne og sende dem til de kommunale Raad, men saa bliver det deres Sag, om de ville vedtage dem eller ændre dem. Med Hensyn til Undervisningsplanen, som den højtærede Minister ogsaa vil have, at Skolekommissionerne skulle affatte, da gaar Ministerens Forslag ud paa, at Undervisningsplanerne fuldstændig skulle gaa de kommunale Raads Dør forbi. De skulle sendes direkte til Skoledirektionerne, som i Forbindelse med Ministeren eventuelt afgøre, hvorledes Undervisningsplanerne skulle se ud. Her er en Tendens hos den højtærede Minister, som jeg meget beklager, som gaar ud paa i den videst mulige Udstrækning at borttage fra Kommunerne den Ret og den Indflydelse, de have paa Skolevæsenets Ordning. Jeg ønsker tværtimod, at den skal udvides endnu mere, og jeg ønsker allermindst, at der i hver Kommune skal være to bevillende Myndigheder. Thi efter Ministerens Forslag kan det ikke nægtes, at en Skolekommission vil kunne vedtage en Undervisningsplan, indeholdende saadanne Bestemmelser, at Sogneraadet, selv om det sætter sig derimod, maa bøjse sig derfor, uagtet de være Ansvarer for Kommunens økonomiske Anliggender. For

Resten vil det være ret mærkeligt, at der skulde staa en Skolekommission, undergivet Kultusministeren, der havde det i sin Haand at vedtage Beslutninger, der vare af stor finansiel Betydning for Kommunen, uagtet de kommunale Raad vortere under Indenrigsministeren. Jeg ønsker ikke, at der skal være to bevillende Myndigheder i Kommunerne, men kun en, nemlig Sogneraadene paa Landet og Byraadene i Købstæderne. — Med Hensyn til Kommunerne's Udgifter overhovedet vil jeg tilstaa, at jeg oprindeligt, da jeg læste den højtærede Ministers Skolelovsforslag, som det forelaa ved Sagens 1ste Behandling, gik ud fra, at det var Ministerens Mening, at Kommunerne ikke skulde have større Lønningssudgifter til deres Skolevæsen efter den ny Lov, end de have efter den bestaaende Lovgivning. Men der blev gjort Indvendinger herimod og af Udvalget rejst Tvivl om, hvor vidt det egentlig var Meningen. Udvalget stillede derfor ved 2den Behandling Forslag om, at Kommunens Udgifter til Begyndelseslønninger som Regel ikke maatte overstige det Beløb, der allerede nu anvendes til Lønninger. Nu ser jeg, at denne Reservation har været ret fornuftig, thi blandt de Forslag, der her foreligger, findes et af den højtærede Minister under Nr. 75, som gaar ud paa, at Kommunens Udgifter til Skolevæsenet kan forhøjes ud over de nuværende, naar den højtærede Kultusminister skønner, at Kommunens nuværende Udgifter staa i stærkt Misforhold baade til Kommunens økonomiske Evne og de paa vedkommende Egn sædvanlige Udgifter i dette Omjædede. Det er en Bestemmelse, jeg ikke paa nogen Maade vil tiltræde. At overlade til Kultusministerens Skøn, hvor vidt en Kommune har økonomisk Evne til at auvende mere til sit Skolevæsen, end den allerede nu gør, synes jeg ikke er rigtigt. Det forekommer mig langt rigtigere, at vi i Loven sætte sikre Bestemmelser for, hvad der er Kommunens Pligt og Ret; saa ved den, hvad den har at rette sig efter. Jeg maa bestemt fraraade Tinget at gaa med til Ministerens Forslag. Jeg forstaar i øvrigt ikke, hvorledes den højtærede Minister vil danne sig et saadant Skøn... Ja, Ministeren nikker. Det betyder vel, at det skal han nok finde paa! Og jeg tvivler da heller ikke om, at naar man giver Ministeren denne Tøse, skal han nok stramme den og binde den saa forpaaflig, at Kommunerne ville komme til at føle Følgerne deraf. Selv om en Kommune ikke har haft større kommunale Udgifter, er det dog ikke saa let at skønne om dens økonomiske Evne, thi denne afhænger jo i sidste Instans af,